

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Trg J.F. Kennedyja 11

Povrv-1596/2021

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Trgovački sud u Zagrebu, po sucu pojedincu Aleksandri Gumzej, u pravnoj stvari tužitelja UNEX MEDIA d.o.o., OIB: 31668116417, Zagreb, Ilica 26, kojeg zastupa Ivan Zvonimir Jelić, odvjetnik u Zagrebu, Boškovićeve 8, protiv tuženika JAMNICA plus d.o.o., OIB: 02233362849, Zagreb, Getaldićeva 3, kojeg zastupa Marko Smolek, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Smolek & Škrinjar d.o.o., u Zagrebu, Jurja Žerjavića 19, radi isplate iznosa od 90.095,61 EUR, nakon održane glavne rasprave zaključene 10. lipnja 2025. u prisutnosti punomoćnice tužitelja i punomoćnika tuženika, s danom objave 24. srpnja 2025.

presudio je

I. Ukida se u cijelosti platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi poslovni broj Ovr-181/2020 kojeg je 8. travnja 2020. donio javni bilježnik Tihana Sudar iz Zagreba, kojim je naloženo tuženiku u roku od 8 (osam) dana namiriti tužitelju novčanu tražbinu u iznosu od 90.095,61 EUR (tada 678.825,34 kn) sa zakonskim zateznim kamatama od 16. siječnja 2019. do isplate po stopi koja je propisana čl. 12./a Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi, a jednaka je referentnoj stopi uvećanoj za 8 postotnih poena te kojim je naloženo tuženiku naknaditi tužitelju nastale troškove ovršnog postupka u iznosu od 835,29 EUR (tada 6.293,50 kn) uvećanim za zakonske zatezne kamate od dana donošenja rješenja o ovrsi pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena i kojim je naloženo tuženiku naknaditi tužitelju predvidive troškove ovršnog postupka u iznosu od 10,49 EUR (tada 79,00 kn) sa zakonskom zateznom kamatom po gore navedenoj stopi od dana pravomoćnosti i ovršnosti rješenja o ovrsi do isplate te se tužbeni zahtjev odbija u cijelosti kao neosnovan.

II. Nalaže se tužitelju nadoknaditi tuženiku trošak parničnog postupka u iznosu od 17.241,37 EUR sa zakonskom zateznom kamatom od 24. srpnja 2025. do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 (petnaest) dana.

III. Odbija se kao neosnovan tuženikov zahtjev za naknadom troškova parničnog postupka u iznosu od 17.325,37 EUR s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom od presuđenja do isplate.

IV. Odbija se u cijelosti kao neosnovan tužiteljev zahtjev za naknadom troškova ovog parničnog postupka.

Obrazloženje

1. Na prijedlog tužitelja javni bilježnik Tihana Sudar iz Zagreba donio je 8. travnja 2020. rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave poslovni broj Ovr-181/2020 radi naplate novčane tražbine tužitelja u iznosu od 90.095,61 EUR sa zakonskom zateznom kamatom od 16. siječnja 2019. do isplate, radi naplate nastalih troškova ovršnog postupka u iznosu od 835,29 EUR s pripadajućom zateznom kamatom od dana donošenja predmetnog rješenja o ovrsi do isplate te radi naplate predvidivih troškova ovršnog postupka u iznosu od 10,79 EUR s pripadajućom zateznom kamatom od dana pravomoćnosti i ovršnosti rješenja o ovrsi do isplate.

2. Tuženik je izjavio pravodoban prigovor protiv gore navedenog rješenja o ovrsi slijedom čega je rješenjem ovog suda poslovni broj Povrv-1596/2021 od 21. srpnja 2021. navedeno rješenje o ovrsi stavljeno izvan snage u dijelu u kojem je određena ovrha, ukinute su provedene radnje te je odlučeno da će se postupak u dijelu kojim je naloženo plaćanje nastaviti kao u povodu prigovora protiv platnog naloga.

3. Tuženik u prigovoru, koji se sada smatra odgovorom na tužbu pobija navedeno rješenje o ovrsi u cijelosti navodeći u bitnome da je u postupku izvanredne uprave nad društvom AGROKOR d.d. i njemu povezanim i ovisnim društvima sklopljena Nagodba i prihvaćena od strane vjerovnika 4. srpnja 2018. koja je potvrđena 6. srpnja 2018. od strane Trgovačkog suda u Zagrebu. Tuženik ističe kako navedena Nagodba sukladno odredbi čl. 43. st. 15. Zakona o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku ima svojstvo ovršne isprave pa imajući u vidu kako tužiteljeva tražbina nije obuhvaćena nagodbom, nije postojao ni osnov da tužitelj navede u svom izvatku iz otvorenih stavki nagodbu kao osnovu svoje tražbine. Tuženik također ističe da je u izvatku iz otvorenih stavki tužitelja naveden broj računa 55-1-100019 od 31. prosinca 2018. koji je izdan na iznos od 678.825,34 kn društvu JAMNICA d.d., a ne tuženiku te je na računu naznačeno da je izdan radi naplate naknade štete temeljem neosnovanog raskida Ugovora o poslovnoj suradnji broj 2015-0195. Tuženik osporava i da je riječ o vjerodostojnoj ispravi u smislu odredbe čl. 31. st. 2. Ovršnog zakona (Narodne novine, broj: 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17, 131/20, 114/22 i 6/24; dalje u tekstu: OZ).

4. Rješenjem Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj Povrv-40/21-2 od 12. veljače 2021. taj se sud oglasi stvarno nenadležnim te je nakon pravomoćnosti istog predmet ustupljen ovom sudu kao stvarno nadležnom na daljnje postupanje.

5. Tijekom postupka, nastavljenom prema pravilima parničnog postupka, tužitelj je podneskom od 1. veljače 2023. (list 52. - 451. spisa) činjenično obrazložio tužbeni zahtjev, očitovao se na navode iz odgovora na tužbu te je dostavio daljnju dokumentaciju na kojoj temelji tužbeni zahtjev. Tužitelj se u predmetnom podnesku poziva na stav koji je zauzeo Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u odluci poslovni broj PŽ-2639/2022 od 6. rujna 2022., na pravno mišljenje Pravnog fakulteta u Zagrebu Sveučilišta u Zagrebu, Katedre za trgovačko i pravo društva te detaljno iznosi svoje pravno viđenje ovog spora i tumačenje pojedinih odredaba ranije i sada važećeg Stečajnog zakona te Zakona o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku. Nadalje, tužitelj navodi u bitnome da je u razdoblju od 2012. do 2017. tužitelj sklopio ugovore o poslovnoj suradnji s društvom Agrokor d.d. i drugim povezanim društvima koncerna Agrokor. Tim ugovorima tužitelj se obvezao obavljati poslove vezano za zakup oglasnog prostora u interesu Agrokor i povezanih društava koncerna kao naručitelja. Marketinške usluge svodile su se na planiranje i zakup oglasnog prostora za naručitelja odnosno na: 1) vođenje pregovora s medijima radi postizanja najboljih mogućih uvjeta (radi ostvarivanja popusta u odnosu na redovne cijene) vodeći se pritom ograničenjima dogovorenog proračuna naručitelja (uključivo i preuzimanje rizika plaćanja prema medijima), 2) planiranje zakupa oglasnog prostora prema planu odobrenom od strane naručitelja, 3) pružanje jamstva kako je svaki zakup oglasnog prostora u skladu s proračunom naručitelja, 4) razvijanje i donošenje medijske strategije u pogledu najučinkovitijeg načina zakupa oglasnog prostora i korištenja proračuna naručitelja, 5) nadzor realizacije odobrenih planova te 6) izvještavanje naručitelja na njegov zahtjev. Tužitelj bi tako po zahtjevu pojedine članice koncerna Agrokor kao naručitelja zakupljivao oglasni prostor u određenom mediju te zatim isto prefakturirao naručitelju uvećano za agencijsku proviziju, pri čemu je tužitelj ujedno temeljem realiziranih godišnjih proračuna oglašavanja ostvarivao i pravo na AVB („agency volume bonus“), odnosno bonus temeljem realizacije određenog volumena oglašavanja, a koji pripada tužitelju kao agenciji temeljem ukupne godišnje realizacije na cjelokupnom budžetu oglašavanja. Ugovor o poslovnoj suradnji s Agrokorom od 6. ožujka 2012. zajedno s pripadajućim dodacima zaključen je na razdoblje do 2025. godine te se njime jamči proračun za obavljanje marketinških aktivnosti od barem 120 milijuna kuna godišnje. Na temelju tog ugovora sklopljeni su pojedinačni ugovori o poslovnoj suradnji s pojedinim društvima koncerna na razdoblje od jedne godine uz automatsko produljivanje trajanja ugovora svake godine u izostanku pravovremene izjave o otkazu, pa je tako tužitelj i s prednikom tuženika odnosno društvom Jamnica d.d., Zagreb, Getaldićeva ulica 3, OIB: 05050436541 zaključio 1. siječnja 2015. Ugovor o poslovnoj suradnji broj 2015-0195 (dalje: Ugovor) temeljem kojeg je tužitelj obavljao poslove planiranja i zakupa medijskog prostora za potrebe prednika tuženika. Tužitelj je i nakon otvaranja postupka izvanredne uprave nastavio pružati ugovorenu službu sukladno zaključenom Ugovoru, a sve temeljem zahtjeva prednika tuženika kao naručitelja za što su ispostavljeni računi koji su u međuvremenu podmireni. Međutim, tužitelj je nakon što je proteklo više od tri mjeseca od otvaranja postupka izvanredne uprave, i to 12. srpnja 2017. zaprimio obavijestu kojoj se navodi da je Ugovor prestao otvaranjem postupka izvanredne uprave pozivom na čl. 37. Zakona o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku u svezi s odredbama čl. 193. i 195. Stečajnog zakona. Nakon toga Agrokor i ovisna društva koncerna, uključivo i prednik tuženika, angažiraju drugu agenciju za obavljanje službe koja je bila predmetom Ugovora o poslovnoj suradnji, a sve obzirom da potreba za pružanjem usluga iz Ugovora nije prestala otvaranjem postupka izvanredne uprave. Tužitelj nadalje navodi kako

Ugovor o poslovnoj suradnji broj 2015-0195 od 1. siječnja 2015. nije prestao otvaranjem postupka izvanredne uprave po sili zakona pozivom na odredbu čl. 37. Zakona o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku u svezi s odredbom čl. 193. i 195. SZ-a, a sve iz razloga jer nije riječ o ugovorima o djelu. S obzirom da je Ugovor o poslovnoj suradnji s prednikom tuženika po svojoj pravnoj naravi ugovor o službi, a ne ugovor o djelu ili ugovor o nalogu, na isti se, u vezi s čl. 37. st. 1. Zakona o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku, ne primjenjuju odredbe čl. 195. i čl. 193. Stečajnog zakona. To dakle znači kako predmetni ugovori o poslovnoj suradnji ne prestaju otvaranjem postupka izvanredne uprave već se na takve ugovore primjenjuje opća odredba čl. 181. st. 1. Stečajnog zakona. Imajući u vidu kako je Ugovor o poslovnoj suradnji br. 2015-0195 prestao jednostrano, prijevremeno te bez pravne osnove Obaviješću o prestanku ugovora od 5. srpnja 2017. zaprimljenom 12. srpnja 2017., a najkasnije kada je za službu koju je do tada obavljao tužitelj angažirana druga agencija, tužitelj ističe kako je ovlašten ostvarivati sva prava koja mu pripadaju s naslova takvog prestanka ugovora uključivo i pravo na naknadu štete. Slijedom navedenog, tužitelj temeljem odredbe čl. 368. st. 1. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine, broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22 i 155/23; dalje: ZOO) potražuje naknadu štete koja se sastoji u agencijskoj proviziji koju bi tužitelj očekivano ostvario u 2017. temeljem budžeta oglašavanja društva prednika tuženika, a što iznosi 126.779,86 kn / 16.826,58 EUR te pripadajući AVB (agencijski bonus na volumen) za taj budžet u iznosu od 552.046,48 kn / 73.269,16 EUR, a za koji ukupni iznos od 678.825,34 kn / 90.095,61 EUR, je tužitelj ispostavio fakturu i istu dostavio tuženiku zajedno s dopisom od 31. prosinca 2018. naslovljenim Obavijest o potraživanju društva UNEX MEDIA d.o.o. prema Jamnica d.d. nastalog nakon otvaranja postupka izvanredne uprave, a koje se ima prenijeti na zrcalno društvo-Jamnica plus d.o.o., a sve sukladno čl. 5.5.2.2 u svezi s čl. 8.2, čl. 10.1.2, 17.1 u svezi s čl. 22.1.1 Nagodbe.

6. Tuženik se u daljnjem tijeku postupka usprotivio gore iznesenim tvrdnjama tužitelja navevši u bitnome da u konkretnom sporu nije riječ o ugovoru o službi već o ugovoru o djelu koji je prestao, odnosno koji su prestali po sili zakona.

7. U nastavku postupka stranke su brojnim podnescima dopunjavale početne tvrdnje iznesene u tužbi odnosno odgovoru na tužbu na način da su na teorijskoj razini izložile svoja pravna shvaćanja te otvorile pravna pitanja koja su se pokazala kao sporna u ovoj pravnoj stvari.

8. Tijekom postupka sud je izvršio uvid te pročitao sadržaj isprava koje prileže spisu.

9. Izvedene dokaze sud je cijenio svakog zasebno i sve dokaze zajedno u skladu s odredbom članka 8. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 84/08, 96/08 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 123/08 - ispr., 57/11, 148/11 - proč. tekst, 25/13, 89/14 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske; 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23; dalje u tekstu: ZPP) te je na temelju rezultata provedenog postupka utvrdio da je tužbeni zahtjev neosnovan u cijelosti.

10. Predmet ovog spora je tužiteljev zahtjev radi isplate iznosa od 90.095,61 EUR (tada 678.825,34 kn) na temelju izvatka otvorenih stavki (list 5. spisa) na ime

naknade štete za koju tužitelj tvrdi da se sastoji od agencijske provizije koju bi tužitelj očekivano ostvario u 2017. temeljem budžeta oglašavanja društva prednika tuženika u iznosu od 16.826,58 EUR (126.779,86 kn) te pripadajući AVB (agencijski bonus na volumen) za taj budžet u iznosu od 73.269,16 EUR (552.046,48 kn), a sve u svezi Ugovora o poslovnoj suradnji od 6. ožujka 2012. s pripadajućim Dodacima (list 90. - 107. spisa) temeljem kojeg je tužitelj s prednikom tuženika odnosno društvom Jamnica d.d. zaključio 1. siječnja 2015. Ugovor o poslovnoj suradnji broj 2015-0195 temeljem kojeg je tužitelj obavljao poslove planiranja i zakupa medijskog prostora za potrebe prednika tuženika.

11. Između stranaka je sporna osnova i visina tužbenog zahtjeva s time da se prvenstveno kao prijeporno ukazalo pravno pitanje da li ugovori o poslovnoj suradnji detaljno opisani u podnesku tužitelja od 1. veljače 2023. (list 52. - 451. spisa), a koje je tužitelj u razdoblju od 2012. do 2017. nesporno sklopio s društvom Agrokor d.d. i drugim povezanim društvima koncerna Agrokor, predstavljaju ugovore o djelu ili ugovore o službi.

12. Prvotno valja naglasiti kako je nad trgovačkim društvom Agrokor d.d. i njegovim ovisnim i povezanim društvima u Republici Hrvatskoj 10. travnja 2017. otvoren postupak izvanredne uprave na temelju odredaba Zakona o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku (Narodne novine, broj 32/17; dalje: ZPIU).

13. Odredbom čl. 37. st. 1. i 2. ZPIU-a propisano je da se na pravne posljedice otvaranja postupka izvanredne uprave na odgovarajući način primjenjuju pravila o pravnim posljedicama o otvaranju stečajnog postupka propisana posebnim zakonom koji uređuje stečaj, osim ako tim Zakonom nije drugačije određeno. Izvanredni povjerenik ima prava i obveze stečajnog upravitelja sukladno odredbama o pravnim posljedicama otvaranja stečajnog postupka iz posebnog zakona kojim se uređuje stečaj, osim ako ovim Zakonom nije drugačije određeno.

14. Iz Ugovora o poslovnoj suradnji od 6. ožujka 2012., a u odnosu na koji su sklopljeni Dodaci I., II., III., IV. i V. (list 99.- 107. spisa), sklopljenog između društva UNEX MPG d.o.o. kao Agencije 1 i društva Agrokor d.d. kao Klijent, razvidno je, između ostalog, da je isti sklopljen na određeno vrijeme u trajanju od deset godina računajući od dana sklapanja istog (čl. 8.), da su stranke odredbom čl. 3. uredile predmet Ugovora prema kojem će klijent prema vlastitim potrebama naručivati, a Agencija isporučivati Klijentu niz marketinških usluga sukladno odredbama tog ugovora, a koje se usluge u bitnome dijele na planiranje i zakup medijskog prostora, a što obuhvaća i sljedeće obveze Agencije 1 odnosno ovdje tužitelja: vođenje pregovora s medijima da bi se postigli najbolji mogući uvjeti plaćanja vodeći računa o proračunu Klijenta, planiranje zakupa oglasnog prostora prema planu odobrenom od strane Klijenta, jamstvo da svaki zakup oglasnog prostora bude u skladu s proračunom Klijenta, razvijanje i donošenje medijske strategije u pogledu najefikasnijeg načina zakupa oglasnog prostora i korištenja proračuna Klijenta, monitoring realizacije odobrenih planova te izrada odgovarajućih izvještaja na zahtjev Klijenta. Nadalje, ugovoreno je i da će Agencija 1 za potrebe Klijenta zakupljivati oglasni prostor u svoje ime i za svoj račun, te pod uvjetima određenim Ugovorom ostvarivati od Klijenta pravo na proviziju. U točki A.5 članka 3. Ugovora koji se odnosi na obveze Klijenta određeno je, između ostalog, da će Klijent Agenciji dostaviti cjelokupan reklamni materijal, izrađen u skladu s pravilima struke i primjenjivim

pozitivnim propisima, kao i podatke o svojim aktivnostima, tržištu te druge nužne podatke, sve u mjeri potrebnoj za izvršenje poslova povjerenih Agenciji predmetnim Ugovorom. Nadalje, određeno je i da će Klijent Agenciji dostavljati posebne pisane upute/pisani opis zadatka (brief) odnosno zahtjev za izradu plana medijskog oglašavanja i zakupa oglasnog prostora i vremena u medijima.

15. Na temelju gore navedenog Ugovora o poslovnoj suradnji, 1. siječnja 2015. sklopljen je između društva Unex Media d.o.o. kao Agencije i društva Jamnica d.d. kao Klijenta Ugovor o poslovnoj suradnji br. 2015-0195 (list 128.-133. spisa) koji je u bitnome istovjetan Ugovoru od 6. ožujka 2012. u pogledu predmeta Ugovora i sadržaja ugovorenih obveza.

16. Odredbom čl. 590. ZOO-a propisano je da se ugovorom o djelu izvođač obvezuje obaviti određeni posao, kao što je izrada ili popravak neke stvari, izvršenje kakva fizičkog ili umnog rada i sl., a naručitelj se obvezuje platiti mu za to naknadu. Iz gore navedenih i opisanih Ugovora razvidno je, dakle, da se istima tužitelj obvezao obaviti određene usluge, dok su se društvo Agrokor d.d., odnosno tuženikov pravni prednik Jamnica d.d., obvezali za to mu platiti ugovorenu naknadu.

17. Posljedično, ovaj je sud ocijenio neosnovanim tužiteljeve tvrdnje da Ugovor o poslovnoj suradnji broj 2015-0195 u svojoj suštini predstavlja ugovor o službi, a koji u smislu odredbe čl. 191. Stečajnog zakona (Narodne novine, broj: 71/15, 104/17, 36/22 i 27/24 dalje: SZ) nije prestao u trenutku otvaranja stečajnog postupka odnosno postupka izvanredne uprave 10. travnja 2017. Pri tome valja naglasiti i kako su u gore navedenim Ugovorima o poslovnoj suradnji ugovorne strane trgovačka društva koja nisu ni mogu biti u poslovnom odnosu poslodavca i služboprimca.

18. Nadalje, prema odredbi čl. 195. SZ-a, a koja odredba propisuje prestanak ugovora o obavljanju poslova, na ugovore o djelu kojima se netko obvezao da će za dužnika obavljati određene poslove na odgovarajući se način primjenjuju odredbe članka 193. ovoga Zakona. Odredba čl. 193. st. 1. SZ-a koja se odnosi na prestanak naloga i ugovaranja o obavljanju poslova, propisuje da nalog dužnika koji se odnosi na imovinu koja ulazi u stečajnu masu prestaje otvaranjem stečajnoga postupka. Stavkom 2. navedenog članka propisano je da ako nalogoprimac, koji bez svoje krivnje nije saznao za otvaranje stečajnoga postupka, nastavi s obavljanjem posla, smatrat će se da je nalog i dalje na snazi. Tražbine nalogoprimca u svezi s takvim nastavljenim obavljanjem posla namiruju se kao tražbine stečajnoga vjerovnika, dok je prema stavku 3. nalogoprimac dužan radi otklanjanja štete nastaviti s obavljanjem posla i nakon otvaranja stečajnoga postupka sve dok stečajni upravitelj ne preuzme obavljanje posla. Tražbine nalogoprimca u svezi s takvim nastavljenim obavljanjem posla namiruju se kao tražbine vjerovnika stečajne mase.

19. Dakle, otvaranjem postupka izvanredne uprave dana 10. travnja 2017. predmetni Ugovori o poslovnoj suradnji prestali su po samom zakonu (ex lege) pa stoga nisu od utjecaja u ovoj pravnoj stvari tužiteljevi navodi da je i nakon otvaranja postupka izvanredne uprave nastavio obavljati ugovorene poslove, niti se u konkretnom slučaju može primijeniti odredba čl. 181. SZ-a, već je tužitelj eventualne tražbine po navedenim Ugovorima bio dužan prijaviti u postupku izvanredne uprave te kao stečajni vjerovnik ostvarivati svoja prava.

20. Bez obzira na gore navedeno, valja naglasiti da kada bi se i prihvatilo tužiteljevo tumačenje da je do raskida predmetnog ugovornog odnosa došlo tek dopisom povjerenika od 5. srpnja 2017. (list 343. spisa), tužbeni bi zahtjev za naknadu štete također bio neosnovan. Naime, zahtjev za naknadu štete ne može se ispostaviti računom imajući u vidu odredbe čl. 9. Zakona o računovodstvu (Narodne novine broj 85/24 i 145/24) kojima je propisano, između ostaloga, da je račun vjerodostojna knjigovodstvena isprava čiji sadržaj samostalno ili povezan sa sadržajem drugih vjerodostojnih knjigovodstvenih isprava navedenih u toj ispravi točno, jasno i potpuno odražava činjenično stanje relevantno za određeni poslovni događaj koji ima kao posljedicu knjigovodstvene promjene te ako sadržava sve elemente iz članka 8. stavka 3. tog Zakona, a kojim je propisano što sve knjigovodstvena isprava mora sadržavati. I prema odredbi čl. 79. st. 1. t. 4. i 5. Zakona o porezu na dodanu vrijednost (Narodne novine, broj: 73/13, 99/13, 148/13, 153/13, 143/14, 115/16, 106/18, 121/19, 138/20, 39/22, 113/22, 33/23, 114/23, 35/24, 152/24 i 52/25) račun mora sadržavati količinu i uobičajeni trgovački naziv isporučenih dobara te vrstu i količinu ili opseg obavljenih usluga, kao i datum isporuke dobara ili obavljenih usluga ili datum primitka predujma u računu za predujam, ako se taj datum može odrediti i razlikuje se od datuma izdavanja računa.

21. Pored gore navedenog, tužbeni zahtjev valjalo bi odbiti i zbog toga što nisu ispunjene sve pretpostavke za naknadu štete propisane odredbom čl. 1045. st. 1. ZOO-a, prema kojoj odredbi odgovornost za štetu nastaje pod pretpostavkom da je osoba odgovorna za štetu počinila protupravnu štetnu radnju zbog koje je nastala šteta osobi koja traži popravak štete i ako postoji uzročna veza između štetne radnje i štete kao posljedice. Pri tome valja napomenuti da sve navedene pretpostavke moraju biti ispunjene kumulativno, dakle u konkretnom postupku odgovornost tuženika za štetu ne postoji ukoliko nije ispunjena bilo koja od navedenih pretpostavki. Naime, ako tužitelj ne dokaže štetnu radnju tuženika, tada nema niti štete zbog te radnje; ako ne dokaže postojanje štete tada nema mogućnosti njene naknade, a bez uzročne veze između radnje i štete nema niti odgovornosti tuženika za nastanak štete. Naime, u konkretnom slučaju dopis povjerenika od 5. srpnja 2017. (list 343. spisa) ne predstavlja štetnu radnju već se radi samo o obavijesti o nastupanju pravnih posljedica otvaranja postupka izvanredne uprave.

22. S obzirom na gore navedeno utvrđenje, sud je na ročištu održanom 10. lipnja 2025. odbio dokazne prijedloge tužitelja za saslušanjem zastupnice po zakonu tužitelja Andreje Šumanovac, svjedoka Ivice Sertića i Vesne Barišić, za izvođenjem financijsko knjigovodstvenog vještačenja na predložene okolnosti, kao i da se izvrši uvid u spise koji se vode pred Trgovačkim sudom u Zagrebu, i to poslovni broj Ovr-26/2022, Povrv-847/2021, Povrv-1038/2021 i Povrv-255/2023 te u predmet koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Osijeku poslovni broj Povrv-108/2022. Na navedenom ročištu sud je odbio i dokazni prijedlog tuženika za saslušanjem svjedoka Ante Ramljaka. Naime, sud je navedene dokazne prijedloge ocijenio protivnim načelu ekonomičnosti i svrsishodnosti sadržanom u odredbi čl. 10. st. 1. ZPP-a.

23. Slijedom svega navedenog, primjenom odredbe čl. 37. st. 2. ZPIU-a i čl. 195. SZ-a, kao i primjenom odredbe čl. 451. st. 3. ZPP-a odlučeno je kao u t. I. izreke.

24. Odluka o troškovima postupka iz t. II., III. i IV. izreke presude temelji se na odredbama čl. 154. st. 1., čl. 155. i čl. 164. st. 1. i 2. ZPP-a.

25. Tuženiku je priznat kao potreban za vođenje postupka zatraženi trošak zastupanja po odvjetniku sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine br. 138/23; dalje: OT) i to: za sastav podneska od 9. prosinca 2020. u iznosu od 1.356,91 (Tbr 8. t. 1. OT-a) uvećan za 25% PDV (Tbr. 46. OT-a) što ukupno iznosi 1.696,14 EUR, za sastav podneska od 6. kolovoza 2021. u iznosu od 50,00 (Tbr 8. t. 4. OT-a) uvećan za 25% PDV (Tbr. 46. OT-a) što ukupno iznosi 62,50 EUR, za sastav podneska od 24. rujna 2021. u iznosu od 50,00 (Tbr 8. t. 4. OT-a) uvećan za 25% PDV (Tbr. 46. OT-a) što ukupno iznosi 62,50 EUR, za sastav podneska od 7. veljače 2023. u iznosu od 1.356,91 (Tbr 8. t. 1. OT-a) uvećan za 25% PDV (Tbr. 46. OT-a) što ukupno iznosi 1.696,14 EUR, za sastav podneska od 17. veljače 2023. u iznosu od 1.356,91 (Tbr 8. t. 1. OT-a) uvećan za 25% PDV (Tbr. 46. OT-a) što ukupno iznosi 1.696,14 EUR, za sastav podneska od 17. studenog 2023. u iznosu od 1.356,91 (Tbr 8. t. 1. OT-a) uvećan za 25% PDV (Tbr. 46. OT-a) što ukupno iznosi 1.696,14 EUR, za sastav podneska od 8. siječnja 2024. u iznosu od 1.356,91 (Tbr 8. t. 1. OT-a) uvećan za 25% PDV (Tbr. 46. OT-a) što ukupno iznosi 1.696,14 EUR, za sastav podneska od 15. siječnja 2024. u iznosu od 50,00 (Tbr 8. t. 4. OT-a) uvećan za 25% PDV (Tbr. 46. OT-a) što ukupno iznosi 62,50 EUR, za sastav podneska od 3. travnja 2024. u iznosu od 200,00 (Tbr 8. t. 3. OT-a) uvećan za 25% PDV (Tbr. 46. OT-a) što ukupno iznosi 250,00 EUR, za sastav podneska od 5. rujna 2024. u iznosu od 200,00 (Tbr 8. t. 3. OT-a) uvećan za 25% PDV (Tbr. 46. OT-a) što ukupno iznosi 250,00 EUR, za sastav podneska od 11. rujna 2024. u iznosu od 200,00 (Tbr 8. t. 3. OT-a) uvećan za 25% PDV (Tbr. 46. OT-a) što ukupno iznosi 250,00 EUR, za sastav podneska od 2. prosinca 2024. u iznosu od 200,00 (Tbr 8. t. 3. OT-a) uvećan za 25% PDV (Tbr. 46. OT-a) što ukupno iznosi 250,00 EUR, za zastupanje na ročištu održanom 9. veljače 2023. u iznosu od 100,00 EUR (Tbr 9. t. 5. OT-a) uvećan za 25% PDV (Tbr 46. OT-a) što ukupno iznosi 125,00 EUR, za zastupanje na ročištu održanom 9. siječnja 2024. u iznosu od 1.356,91 EUR (Tbr. 9. t. 1. OT-a) uvećan za 25% PDV (Tbr 46. OT-a) što ukupno iznosi 1.696,14 EUR, za zastupanje na ročištu održanom 10. travnja 2024. u iznosu od 1.356,91 EUR (Tbr 9. t. 1. OT-a) uvećan za 25% PDV (Tbr 46. OT-a) što ukupno iznosi 1.696,14 EUR, za zastupanje na ročištu održanom 27. veljače 2025. u iznosu od 1.356,91 EUR (Tbr 9. t. 1. OT-a) uvećan za 25% PDV (Tbr 46. OT-a) što ukupno iznosi 1.696,14 EUR, za zastupanje na ročištu održanom 10. lipnja 2025. u iznosu od 1.356,91 EUR (Tbr 9. t. 1. OT-a) uvećan za 25% PDV (Tbr 46. OT-a) što ukupno iznosi 1.696,14 EUR. Nadalje, tuženiku je priznat i zatraženi trošak sudske pristojbe za prigovor protiv rješenja o ovrsi u iznosu od 663,61 EUR (čl. 2. Zakona o sudskim pristojbama - Narodne novine, broj: 118/18 i 51/23; dalje: ZSP) i Tar.br.1. Uredbe o Tarifi sudskih pristojbi - Narodne novine, broj: 37/23; dalje: Tarifa). Dakle, tuženiku je priznat zatraženi trošak parničnog postupka u iznosu od 17.241,37 EUR (bez objave) slijedom čega odlučeno je odlučeno kao u t. II. izreke presude.

26. Odluka o zatraženoj zateznoj kamati na dosuđeni iznos troška temelji se na odredbi članka 151. ZPP-a, a visina stope određena je prema odredbi članka 29. stavak 2. ZOO-a.

27. Tuženiku nije priznat trošak za sastav podnesaka od 6. kolovoza 2021. i 24. rujna 2021. u zatraženim iznosima od 339,50 EUR jer mu prema Tbr. 8. t. 4. OT-a za sastav navedenih podnesaka pripada 25 bodova odnosno 62,50 EUR za svaki. Nadalje, tuženiku nije priznat zatraženi trošak za sastav podneska od 20. veljače 2023. jer se tuženik na podnesak tužitelja od 9. veljače 2023. mogao očitovati i podneskom od 17. veljače 2023., a za sastav kojeg mu je priznat u cijelosti zatraženi

trošak. Tuženiku nije priznat ni trošak za sastav podneska od 24. veljače 2023. kojim dostavlja sudsku praksu jer je isto mogao učiniti podneskom od 17. veljače 2023. ili je istu mogao predati na ročištu. Nije mu priznat ni trošak za sastav podnesaka od 30. ožujka 2023. i 12. lipnja 2023. jer tuženik istim ponavlja već iznesene navode sadržane u ranijim podnescima za sastav kojih mu je priznat zatraženi trošak, odnosno dostavlja sudsku praksu koju je mogao dostaviti i na ročištu. Nadalje, tuženiku nije priznat trošak za sastav podneska od 15. siječnja 2024. u iznosu postavljenom prema Tbr. 8. t. 1. OT-a jer se radi o podnesku propisanom Tbr. 8. t. 4. OT-a. Tuženiku nije priznat trošak za sastav podnesaka od 3. travnja 2024., 5. rujna 2024., 11. rujna 2024. i 2. prosinca 2024. u iznosima postavljenim prema Tbr. 8. t. 1. OT-a jer se radi o podnescima propisanim Tbr. 8. t. 3. OT-a. Nadalje, tuženiku nije priznat trošak za zastupanje na ročištu 9. veljače 2023. u iznosu zatraženom prema Tbr. 9. t. 1. OT-a već mu je za zastupanje na navedenom ročištu trošak priznat prema Tbr. 9. t. 5. OT-a jer je navedeno ročište odgođeno prije početka raspravljanja. Isto tako, tuženiku nije priznat zatraženi trošak za "sudske pristojbe i predujmovi prema pozivu i odluci suda" s obzirom da tako postavljen zahtjev nije u skladu s odredbom čl. 164. st. 2. ZPP-a, to jest isti nije određeno postavljen u pogledu samog zahtjeva te visine istog, odnosno iz istog nije razvidno za koju odluku i u kojem iznosu tužitelj predmetnu pristojbu potražuje. Nadalje, nije mu priznat zatraženi trošak u iznosu od 13,27 EUR na ime dodatne pristojbe za rješenje budući da se navedeni trošak odnosi na iznos dodatne pristojbe koja se temeljem čl. 39. st. 7. ZSP-a plaća na rješenje o pristojbi, pa stoga taj trošak nije bio potreban radi vođenja parnice. Zaključno, tuženiku nije priznat zatraženi trošak u iznosu od 663,61 EUR na ime sudske pristojbe na presudu s obzirom da je za odluke prvostupanijskog suda pristojbu dužan platiti tužitelj (čl. 3. ZSP-a). Isto tako, tuženiku nije priznat trošak koji je za pojedine radnje postavio u prekomjerno postavljenim iznosima, odnosno u iznosu od 1.358,00 EUR po Tbr. 7. t. 1. OT-a s obzirom da mu, prema vrijednosti ovog spora, sukladno Tbr. 7. t. 1. OT-a u svezi s Tbr. 8. i 9. OT-a za radnje ne pripada trošak u tom iznosu, već mu za zatražene radnje pripada trošak u iznosu od 1.356,91 EUR EUR, odnosno 1.696,14 EUR (s uračunatim PDV-om – Tbr. 46. OT-a). Slijedom navedenog, tuženik je odbijen za iznos od 17.325,37 EUR na ime zatraženog parničnog troška pa je odlučeno kao u t. III. izreke presude.

28. Zaključno, tuženiku nije priznat trošak za pristup na ročište za objavu presude jer mu taj trošak nije nastao s obzirom da na navedeno ročište nije pristupio.

29. Odluku o parničnom trošku iz t. IV. izreke presude sud je donio primjenom odredbe čl. 154. st. 1. ZPP-a s obzirom da je tužitelj u cijelosti izgubio parnicu.

Zagreb, 24. srpnja 2025.

SUDAC:
Aleksandra Gumzej

Dokument je elektronički potpisan:
ALEKSANDRA GUMZEJ

Vrijeme potpisivanja:
24-07-2025
11:43:27

DN:
C=HR
O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
2.5.4.97#8130D48523337333638313836373732
L=ZAGREB
S=GUMZEJ
G=ALEKSANDRA
CN=ALEKSANDRA GUMZEJ

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude stranke mogu izjaviti žalbu u roku od 15 (petnaest) dana od dana primitka pisanog otpredavanja presude, odnosno od dana objave presude ukoliko uredno

pozvana stranka nije pristupila na ročište za objavu, i to u dva primjerka za sud i po jedan primjerak za svaku protivnu stranu. Žalba se podnosi Trgovačkom sudu u Zagrebu, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

Broj zapisa: **9-3087a-9043d**

Kontrolni broj: **0a76b-b698b-331f8**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=ALEKSANDRA GUMZEJ, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.